

172 . Moldova Nouă | Județ: Caraș-Severin | Punct: Hunca, Ogașu Băieșului | Anul: 1983 - 1992

Anul: 1983 - 1992

Cod RAN: 51065.03;51065.02

Perioade: Preistorie, Antichitate

Epoci: Neolitic, Eneolitic, Epoca bronzului timpuriu, Epoca bronzului, Hallstatt, Epoca romană timpurie

Tipuri sit: locuire

Categorii sit: Domestic, Neatribuit

Autori: Ovidiu Bozu, Adriana Oprinescu

Instituții: Muzeul Banatului Montan, Reșița, Muzeul Banatului Montan, Reșița

Raport

A. "Hunca" (Ostrovul Mare sau Ostrovul Decebal); așezări; cult.Coțofeni-Kostolac-Vucedol; cult.Vatina; Hallstatt. Săpături de salvare; 1987-1988. Stratul de cultură hallstattian, cu o grosime relativ mică, este separat de nivelul aparținând perioadei de tranziție spre epoca bronzului printr-un strat de nisip, cu grosimea de aprox.0,25 - 0,35 m. Nivelul de locuire aparținând cult.Coțofeni-Kostolac-Vucedol este cel mai gros, având aprox.1,30-1,50 m. Aici au fost descoperite locuințe cu mai multe faze de refacere, marcate prin vetre de foc și gropi de pari. În apropierea acestora se aflau gropi menajere cu foarte multe scoici, oase de animale și fragmente ceramice. Gropi mari de provizii din perioada cult.Vatina perforează stratul de cult.Coțofeni. Ele au diametrul de aprox.1,20-1,30 m și o adâncime ce variază între 1,20 și 1,60 m. Descoperirile Vatina de pe "Hunca" se leagă de așezarea din promontoriul numit "Spitz" al Ostrovului Decebal și prezintă analogii cu descoperirile de pe ambele maluri ale Dunării, între Novi Sad și Moldova Veche, inclusiv bazinul inferior al râurilor Tisa și Sava, limita nord-estică fiind la sud de Mureș. Materialele arheologice sunt depozitate la Muzeul județean Reșița.

B. "Ogașul Băieșului"; așezare minieră; sec.II-III. Săpătură de salvare; 1986-1987; Ovidiu Bozu. Punctul "Ogașul Băieșului" se află situat în Munții Locvei, sub cleantul Bosneagului (600 m), la jumătatea drumului dintre Moldova Nouă și satul Moldovița. Cartarea topo-arheologică a zonei, săpăturile de salvare întreprinse la una din construcțiile romane, fac certă localizarea, în punctul enunțat mai sus, a singurei așezări de minieri de epocă romană cunoscută până în prezent în Munții Banatului, specializați în extracția și prelucrarea minereurilor complexe de cupru, argint, aur, plumb și fier. Construcția cercetată are o formă dreptunghiulară cu dimensiunile de 19 x 9,70 m, orientată est-vest. Este compusă dintr-un corp principal ce numără 8 încăperi, o curte interioară și un alt corp compus din 3 încăperi. Corpul principal era prevăzut cu 2 încăperi de locuit, din care una prevăzută cu hypocaustum, 2 spații interioare de dimensiuni mici, având toate caracteristicile de funcționare a unei băi (therma) și 4 încăperi ce funcționau ca ateliere-topitorii. Din interiorul acestora a rezultat un număr însemnat de fragmente ceramice și funduri de vase de dimensiuni mijlocii și mici, folosite drept creuzete. Analizele efectuate pe depunerile de metal topit de pe pereții creuzetelor, a resturilor de zgură și metal topit descoperit în aceste încăperi, au prelevat prezența argintului și a cuprului. De asemenea, numeroase fragmente de zgură și fier topit au fost recuperate din cele 3 încăperi ce compun corpul secundar, situat în spatele curții interioare, ce ne facem să presupunem că aici funcționau ateliere de prelucrare a fierului brut. Urmele unor cuptoare de redus minereul de fier de epoca romană au fost descoperite la numai 50 m nord de clădire, pe malul pâraului. Pe versantul dinspre nord-vest al Boșneagului, până la altitudinea de 600 m, au fost evidențiate și cartate peste 20 puțuri verticale, majoritatea astupate cu trunchiuri de copac. Un singur puț a putut fi studiat: gura puțului este aproape pătrată, cu laturile de 2 m; executat în dacit, el are pereții perfect verticali, cu urme evidente de daltă și îl atribuim, cu certitudine, ca aparținând epocii romane. De asemenea, în zona Florimunda, dealul "Florica", de pe valea Fetele Albe, pe versantul vestic al muntelui, în 1989 a fost descoperită și cercetată o galerie romană de extracție a minereului de cupru.. Galeria principală măsoară 12 m lungime cu o pantă înclinată de 35, de

formă trapezoidală, având înălțimea de 1,70 m, cu lățimea la bază de 0,80 m și 0,50 m în partea superioară. O galerie de urmărire a filonului metalifer (banatită, hematită și limonit) se desprinde de galeria principală; ea măsoară 10 m în lungime, terminându-se brusc. În această zonă de intensă exploatare, pe pereții galeriei, de o parte și de alta, au fost săpate în rocă 5 lăcașuri (nișe), cu dimesiunile de 10 x 10 x 15 cm, dispuse la 1,50 m față de podeaua galeriei, și alte 2 nișe situate la 0,60 m de la podea, care erau utilizate pentru adăpostirea opaițelor.

Informații suplimentare online

[Raportul 658 din cronica.cimec.ro](#)

[Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro](#)
